

Odbiornik radiowy Amator Stereo DSS-101

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1975

Miejsce powstania:
Dzierżoniów, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 112 mm, sze.: 497 mm, gł.: 238 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORAMCJE

MIM 775/V/188

SŁOWA KLUCZOWE

sprzęt RTV, reklama, radio, przemysł, PRL, odtwarzanie dźwięku, nagłośnienie, muzyka, komunikacja, elektronika, elektrotechnika, eksport, dźwięk, czas wolny, analogowy

Amator-Stereo DSS-101 to pierwszy polski, szeroko dostępny w sprzedaży odbiornik stereofoniczny klasy standard produkowany przez Zakłady Radiowe Diora w latach 1976–1985. Ten amplituner został zaprojektowany dla szerokiego grona odbiorców i był dystrybuowany w stosunkowo niskiej cenie. Pierwszy raz został zaprezentowany podczas jesiennych Międzynarodowych Targów w Poznaniu w 1975 roku. Jego pojawienie się zbiegło się w czasie ze zmierzchem świetności radioodbiorników z gramofonem, a także ze wstrzymaniem produkcji odbiorników lampowych. To właśnie w połowie lat 70. XX wieku doszło do popularyzacji stereofonii. W konstrukcji Amatora-Stereo zastosowano układy scalone, filtry ceramiczne i hybrydowe, chassis wykonane z tworzywa sztucznego. Odbiornik jest dostosowany do odbioru pasma fal: długich, średnich, krótkich (dwa zakresy) oraz ultrakrótkich. Ma wbudowaną antenę ferrytową. Był sprzedawany w zestawie z dwoma drewnianymi kolumnami typu compact z głośnikiem szerokopasmowym Tonsil ZG-10. Amator jest płaski, dzięki wykorzystaniu układów scalonych, jego obudowę wykonano z drewna okleinowanego. Płyta czołowa odbiornika i przestony głośników są zrobione z czarnego tworzywa sztucznego. Na froncie, po lewej stronie znajdują się cztery, umieszczone pionowo potencjometry suwakowe, służące do regulowania barwy dźwięku oraz wzmocnienia i równoważenia kanałów. Obok, za transparentną przestoną, mieści się wahadłowy wskaźnik dostrojenia firmy Varia, pochylona, doskonale oświetlona skala i dioda elektroluminescencyjna sygnalizująca pracę stereo. Poniżej znajduje się gniazdo słuchawek, przełączniki zakresów pasma oraz odłączany układ automatycznej regulacji częstotliwości. Producent oferował możliwość „dokonania zmiany układu graficznego skali” na życzenie zamawiającego. Amator-Stereo model DSS-101, to odbiornik, w którym (jak podaje katalog Unitra. Radio '77/78) „spełnione zostały życzenia użytkowników, a więc nowoczesna forma, prosta obsługa, wysoka jakość, niezawodność i stosunkowo niska cena”. W 1974 roku w Polskim Radiu oraz na łamach „Trybuny Ludu” i periodyku „Temat – wynalazczość i racjonalizacja”, w porozumieniu ze Zjednoczeniem Unitra, ogłoszono ankietę Radio dla każdego – jej rezultatem był model Amator. Tym samym to pierwszy radioodbiornik z serii amplitunerów, zaprojektowany w oparciu o sugestie nadesłane przez przyszłych użytkowników. Wyniki sondażu wskazywały na to, iż odbiornik ma być tani, stereofoniczny, stołowy, z niezależnym głośnikiem. Miał też umożliwić korzystanie z gramofonu, magnetofonu i słuchawek, a jakością odtwarzania zbliżyć się do parametrów hi-fi. Odbiornik powstał dwa lata później w ramach współpracy kilku instytucji. Twórcą części elektrycznej był zespół konstruktorów Przemysłowego Instytutu Telekomunikacji pracujący pod kierunkiem mgr inż. Janusza Czerniewskiego. Projekt plastyczny opracowano w Ośrodku Wzornictwa Przemysłowego Unitech, natomiast konstrukcję mechaniczną opracował Mieczysław Biątek z Diory. Opracowanie: Piotr Turowski, Filip Wróblewski